

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2410/2019
Гж ап 19/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Протић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, чији је законски заступник Градски правобранилац са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 46/18 од 04.07.2018. године и о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1994/18 од 21.03.2018. године, на седници одржаној 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 46/18 од 04.07.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1994/18 од 21.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П бр.12538/14 од 24.11.2017. године, ставом првим изреке дозвољено је преиначење тужбе. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете због изгубљене добити исплати укупан износ од 425.445,31 динар, са законском затезном каматом на појединачне износе као у наведеном ставу. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 162.309,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана када наступе услови за извршење па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1994/18 од 21.03.2018. године, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду у ставу другом изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца АА из ... којим је тражио да се обавезе тужени Град Београд да му на име накнаде штете због изгубљене добити исплати укупан износ од 425.445,31 динар, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке, тако да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложио је да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 395. ЗПП.

Апелациони суд у Београду решењем РЗ 46/18 од 04.07.2018. године није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној на основу члана 395. ЗПП.

Тужилац је против решења другостепеног суда изјавио жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености изјављене жалбе Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку започетом пре ступања на снагу Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11), на који се према одредби члана 506. став 1. тог закона примењују одредбе ранијег Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09). Тај процесни закон, који се примењује на конкретни случај, не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, што жалбу тужиоца чини недозвољеном.

Жалба као правни лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385. ЗПП).

Против одлуке другостепеног суда – правноснажне пресуде донесене у другом степену и решења другостепеног суда странке могу изјавити ревизију (члан 394. и 412. став 5. ЗПП).

Како је жалба изјављена против решења другостепеног суда, на основу члана 411. у вези члана 373. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. важећег ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11), у вези члана 23. Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 23.03.2010. године а вредност предмета спора побијаног дела пресуде је 425.445,31 динар (4.144,02 евра). Правноснажна другостепена пресуда донета је 21.03.2018. године.

Према прелазној одредби члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“, број 55/14), поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11), а није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама овог закона. С обзиром да је поступак започет пре 01.02.2012. године, као дана ступања на снагу важећег ЗПП из 2011. године, у конкретном случају се примењују одредбе ранијег ЗПП („Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09). Једини изузетак од примене овог правила садржан је у одредби члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП из 2014. године, која се односи на новчану граничну вредност за оцену дозвољености

ревизије. Према наведеној одредби ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године).

Будући да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић